

SCENARIUSZ ZAJĘĆ ZINTEGROWANYCH 74

SEGREGACJA ŚMIECI

PRZEDMIOT: Edukacja przyrodnicza

Klasa: 1 szkoła podstawowa

CZAS REALIZACJI: 1 godzina lekcyjna (45 minut).

Zagadnienia:

Wprowadzenie wiedzy na temat segregacji śmieci, kształtowanie poczucia odpowiedzialności za środowisko naturalne.

METODY I FORMY PRACY:

- Pogadanka, Praca indywidualna, Praca zróżnicowana, Praca z tekstem.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- tekst źródłowy (załącznik nr 1); karta pracy
<http://www.krainakiko.pl/umiejetnosci/smieci> gra dla dzieci w segregowanie śmieci; Avatar czytający opowiadanie
<https://www.youtube.com/watch?v=qbwj-D84tSk> od. 00:31minuty;
<https://www.youtube.com/watch?v=m6hDlbWWGKw> od 00:20 minuty.

CELE LEKCJI:

Cel ogólny:	Cele szczegółowe:
<ul style="list-style-type: none"> • wprowadzenie wiedzy na temat zaśmiecania środowiska; • poznanie sposobów segregacji śmieci; • kształtowanie postawy szacunku do środowiska naturalnego. 	<p>Uczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wie, jaki wpływ na środowisko mają śmieci; • rozumie, że należy segregować śmieci, bo w ten sposób chronimy środowisko; • czuje się odpowiedzialny za środowisko naturalne; • potrafi słuchać tekstu czytanego • potrafi odpowiedzieć na pytania dotyczące przeczytanego tekstu • potrafi wyjaśnić na czym polega segregowanie śmieci • potrafi powiedzieć, w jaki sposób może pomagać w segregowaniu śmieci w swoim domu.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Wprowadzenie

Czas realizacji: 20 minut

1. Nauczyciel wita się z uczniami.
1. Avatar czyta opowiadanie załącznik nr 1

2. Nauczyciel inicjuje rozmowę na temat wysłuchanej bajki i zadaje dzieciom pytania:
 - ❖ ile jest zbiorników na segregowanie śmieci? Jakiego koloru?
 - ❖ do jakiego zbiornika wrzucamy puszki i inne śmieci metalowe? W jakim jest kolorze?
 - ❖ w jakim zbiorniku ma znaleźć się papier? Jaki kolor ma ten zbiornik?
 - ❖ do jakiego pojemnika wrzucamy trawę i patyki? Do jakiego pojemnika?
 - ❖ gdzie wrzucamy szkło? Do jakiego pojemnika wrzucamy szkło kolorowe a do jakiego białe?
 - ❖ co trzeba zrobić z przeterminowanymi lekami? Gdzie je zanieść?
 - ❖ gdzie należy odnieść zepsuty sprzęt?

Rozwinięcie

Czas realizacji: 20 minut

3. Uczniowie w grupach grają w grę-online, która utrwali ich wiedzę na temat segregowania śmieci (Karta pracy)

4. Nauczyciel zadaje pytania, żeby sprawdzić, czy dzieci zapamiętały do jakich pojemników wyrzucają śmieci. Pyta się też, czego nie mogą wyrzucać do pojemników.
5. Po zakończeniu rozmowy nauczyciel pokazuje puszcza film pt. „Felka rady, jak segregować odpady” <https://www.youtube.com/watch?v=m6hDlbWWGKw> od 00:20 minuty.
6. Nauczyciel podsumowuje lekcje pokazując film o tym, jakie działania ekologiczne dzieci mogą wprowadzić w swoim najbliższym otoczeniu segregując śmieci: <https://www.youtube.com/watch?v=qbwj-D84tSk> od 00:31 minuty

Zakończenie

Czas realizacji: 5 minuty

2. Pożegnanie uczniów.

ZAŁĄCZNIK 1.

Jarosław Siek

„Rybek z Rybnika uczy segregować śmieci”

<http://www.rybnik.pl/index.php?id=223&p=news,11,show,7087>

Raz o śmieci sortowanie wiedli spory rybniczanie, gdyż zasada weszła nowa, by odpady segregować.

Część krzyczała:

„Nie ma mowy! W pięciu koszach kolorowych trzymać śmieci – to przesada! Trzeba myśleć, co gdzie wkładać.

Po cóż nam zasady nowe?

Jeszcze tym zaprztać głowę sobie mamy – a dlaczego?

Łatwiej wrzucać do jednego!”.

Na to grupa zwolenników:

„Toż to tylko pięć zbiorników! Każdy łatwo się połapie.

Kosz niebieski jest na papier.

Sterty złomu i plastiku leżą w żółtym pojemniku.

W białym, co jest oczywiste, szkło się trzyma przezroczyste,

a w zielonym – kolorowe. Kontenery zaś brązowe

na zielone są odpady”.

„Pojąć tego nie da rady! – wykrzyknęli oponenci. – Zresztą my nie mamy chęci, by się uczyć czegoś znowu. Jest ku temu jakiś powód?”

Wtem odezwał się głos z wody:

„Owszem, ważne są powody!”.

I po chwili w centrum sporu z wielkim hukiem niczym piorun

stał Rybek osławiony i przemówił do skłóconych:

„Zobaczyłem przez peryskop, że wywożą na śmietnisko

z waszych domów sterty śmieci wymieszane tak, jak leci.

A kto śmieci nie sortuje, środowiska nie szanuje i na szwank naraża zdrowie, zwłaszcza dzieci – tyle powiem!”.

Zatrwożyli się dorośli losem swoich latorośli.

Gdy umilkły w mieście sprzeczki, wszyscy poszli po woreczki,

Rybek zaś im podpowiadał, do którego co się wkłada.

„Co umieścić w jakim worze rozpoznać po kolorze!”

Spytał blacharz pod ratuszem:

„Co ze stertą zrobić puszek,

zgiętych drutów, garnków z dziurą, drobnym złomem oraz rurą?”.

Rybek na to do faceta:

„Żółty zbiornik jest na metal! Nie brak kapsli w tym koszyku,
z różnych soków kartoników, plastikowych pudełeczek
i foliowych torebeczek. Żółć natomiast we mnie wzbiera,
gdy do tego kontenera z żółtodziobów któryś chowa stos po lekach opakowań, buteleczki po
oleju, farbach, kleju oraz spreju!”. Kto wysłuchał Rybka porad, zaraz wrzucał coś do worka.

Z ikłą śmieci sortowali rybniczenie, zwłaszcza mali!

Szczupak zwrócił się do smyków:

„Nie pomylcie pojemników! Pamiętajcie: na papiery
są niebieskie kontenery! Do nich wrzuca się tektury,
stare książki i broszury, katalogi i zeszyty oraz kopert stos zużytych, czasopisma i gazety, lecz
nie worki, nie tapety!

No i jeśli was przyłapię, że wrzucacie tłusty papier lub gonicie tam z pieluchą, to nie ujdzie
wam na sucho!

Trawę, liście i patyki wyrzucajcie, drogie smyki, (lecz bez ziemi i kamyczków) do brązowych
pojemników!”.

„A butelki i słoiki w jakie wrzucać pojemniki?”

„Przezroczyste szkło się zbiera do białego kontenera!

Kolorowe zaś wypada w zieloniutki koszyk wkładać.

Lecz kryształów i talerzy do nich wkładać nie należy!”

„A gdzie wrzucić zbitą szybę?”

„W zwykły zbiornik – odrzekł Rybek. – Tam być musi wyrzucana ceramika, porcelana, lustra,
fajans i luksusy, bowiem w zwykłe kontenery co zostanie, to się wkłada. To ogólna jest zasada!

Jednak spieszcie się pomału, by ktoś groźnych materiałów przez przypadek gdzieś nie wrzucił,
bo to są największe z trucizn! Termometry, stare leki oddawajcie do apteki, a zepsute sprzęty
zanieście do specjalnych punktów w mieście!”

Po bezcennych tych naukach do zalewu wskoczył szczupak i podglądał przez peryskop, jak się
dba o środowisko. Wielki powód miał do dumy, gdyż w Rybniku widział tłumy, które śmieci
segregują. I nie zrzędują, i nie trują, że to wielkie wyrzeczenie, bo chcą czyste mieć sumienie!

KARTA PRACY

Zagraj w grę

<http://www.krainakiko.pl/umiejetnosci/smieci>

